

der og god Kammerat, men ogsaa en god og trofast Ven. Størst er Sorgen hos hans nærmeste, og stærkest vil han savnes af dem, men ogsaa her paa den danske Rigsdag vil han savnes som Vennen og Kammeraten, og vi vil i Taknemmelighed og Ærbødighed bevare og ære hans Minde iblandt os. [F. Sp. 673].

Folketingsmand, Sognepræst Chr. Norlev døde den 4. December 1946. I Folketingets Møde den 5. December udtalte Folketingets Formand (B o m h o l t):

Medlem af dette Ting, Sognepræst Chr. Norlev er i Gaar afganget ved Døden.

Chr. Norlev var Søn af en Tømrer og lærte selv Tømrerhaandværket. Han arbejdede ved Faget til 1911. Hans nære Tilknytning til et Haandens Arbejde prægede ham for Livet: han bevarede en aaben Forstaaelse for jævne Menneskers Liv og Kaar, og det laa ham altid paa Sinde at tale paa en saadan Maade, at de højeste Tanker blev tilgængelige for enhver.

Han var dertil et Sind, der brændte for Sandhed og Ret. Helt og uden Omsvøb gik han ind for de Idealer, han ansaa for at være de største. Som Præst — han blev i 1922 Danmarks første Lægmandspræst — var han levende interesseret i det kristeligt-socialt Arbejde. En Aarrække var han Sekretær for Kristeligt socialt Forbund, og han arbejdede energisk inden for »Kirkeligt Verdensforbund til Fremme af international Forstaaelse«.

Gennem mere end 25 Aar udfoldede han et Forfatterskab af Interesse for socialt interesserede Medborgere. De første Bøgers Titler er typiske for Sind og Indstilling: »Hvad er social Retfærdighed?« og »Brændende sociale Spørgsmaal«. Den sidste Bog var »Jesus af Nazareth, set paa Datidens sociale Baggrund« — et selvstændigt og personligt Arbejde, der viste hans dybe Sans for Vekselspillet mellem Livsform og Samfund.